

העם

שיויון מתחת לגשר

אין הפדייה אצל הורביץ:

הפובסידיות יקוצצו גם

למיליונרים וגם למיקרו-ייעוץ

בדיחה צרפתית ישנה אומרת, שקיים שיוויון גמור בין עניים ועשירים: גם לאלה וגם לאלה מותר לישון בלילות מתחת לגשר. הרושם הראשון המתקבל מתוכניתו הר- כלכלית החדשה-יושנה של השר החדש-ישן, ייגאל הורביץ, הוא שגם זו מבוססת על שיוויון מעין זה. גם למולטי-מיליונרים וגם למיקרו-יעוץ יקוצצו את הסובסידיות למזון. גם לאלה וגם לאלה יקפאו - ולמששה יפחיתו - את השרותים החיוניים. יתחוו, בבשר החי" גם של מי שמתקיים על שכר של 1000 ל"י לחודש וגם של מי שמתקיימים על קיצבת-יוקנה של 3500 ל"י לזוג קשי-שים. הורביץ חותר, בגלוי, לקראת מיתון, ש-

ממשלת-ישראל עלולה לנקוט בצעדים כה קיצוניים.

כבר ביום השיחה עם דני מט, כאשר "קטעים ניבחרים" ממנה פורסמו בשידורי ישראל, פנו אליו ידידים והזהירו אותו, שאחת היא מטרת השיחה: גירוש. אל-שכעה ביטל את האזהרות וטען ב-תוקף: "השתגעתם? מי יעשה דבר כזה? איפה אנחנו חיים?"

מי שחששה לשלומו היתה אשתו, עיי-נאיה. היא ביקשה לשכנעו. שיש לנקוט ביוזמה נגדית. ואמנם היתה זו האשה ש-פנתה לבית-המישפט העליון, בבקשה למ-נוע הליכי גירוש. לא חלפו שעות אחדות והתברר שצעדה של עינאיה הוא שמנע למעשה את גירושו של בסאם אל-שכעה. עינאיה אל-שכעה היא היחידה מבין נשות ראשי הערים בנגדה המעורבת בחיי-הציבור של בעלה. היא משתתפת בכינו-רים, סים, מחלקת כרוזים, משוחחת עם עיתוני-אים ורבים מבני שכם טוענים בגאווה, שהשיחות הביטחוניות הן שקובעות את עתיד-העיר. ואף כי עינאיה אינה עומדת בראש-איגודי-יעוץ. הרי רישומה והשפעתה ניכ-רים מאד בחיי הציבור השכמי. עינאיה, אשה נאה שלה עיניים כחור-

בסאם ועינאיה אל-שכעה פסיכולוגיה וסוציולוגיה

לות כהות וחיוך חם ולבבי, מדברת בנחת, ובתבונה רבה. אם לשיני בנים ושתי בנות. היא נולדה בשכם למישפחה דלת אמ-צעים. למרות הנטל הספסי הניכר התעקש אביה שתלמד בבית-ספר תיכון ואחר כך בסמינר למורות. בגמר לימודיה החלה לעבוד כמורה בבית-הספר המקומי. תוך כדי עבודתה התחילה ללמוד בא-ניברסיטה של רבת-עמון, בחוג למינהל וספקים. אז החליטה לעבור כמזכירה בחבר-רת מחשבים גדולה, ונתבקשה לנסוע לע-בוד בסעודיה. המשכורת שקיבלה שם היתה גבוהה מאד יחסית למשכורתה בי-שכם. היא כחרה לתמוך במישפחתה, גם אם מחייב הדבר לגור רחוק ולבוד. אחרי שנתיים וחצי חזרה לשכם. בצעירותה הטיפה לפעילות נוער במיס-גרת מיפלגת הבעת. כששבה הביתה, הח-לה בפעילות מוגברת למען רעיונותיה ו-נשלחה מטעם המפלגה לכנסים רבים. את בסאם הכירה עוד בצעירותה, אך לא היה זה שידוך מישפחתי או היכרות למען נ-י-שואין.

פוליטיקה ולימודים. בסאם היה נערץ על חבריו במיפלגת הבעת בשכם, בעיקר בגלל היותו "אנטי בורגני". הוא ניהל מאבק כפול, הן נגד המימסד המק-מי והן נגד מישפחתו, שהוגדרה כבורג-נית קיצונית.

באחד הכנסים של הבעת, שנערך בי-דמשק ב-1959, תהדקו היחסים בין בסאם ועינאיה והם החליטו להינשא. מאוחר י-ר תר הל פילוג בין סוריה ומצרים, ומיש-פחת אל-שכעה הצעירה, שהיתה מזוהה עם תומכי מצרים, נתבקשה לעזוב את תחומי סוריה. יחסיו של אל-שכעה עם הממלכה ההאשמית לא היו משופרים, בי-של פעילותו האומית-הפולטינית. לכן נמנע מלחזור לשכם, והשניים פנו לקא-היר. אל-שכעה היה עסוק בפוליטיקה ועיי-נאיה החלה ללמוד באוניברסיטת קאהיר. הפעם בחוגים לפסיכולוגיה ולסוציולוגיה. גם אחרי שנולדו שני ילדיה הראשונים,

יבא לאבטלה ולהורדה של רמת-המחייה. אם כך, הולכת המדינה לקראת זעזוע שלא היה עדיין כדוגמתו. אין ספק שהוא יק-בור תחתיו את שילטון הליכוד. השאלה היא מה עוד ייקבר תחת עיי-המפולת.

השטחים

עזר כוגו

עינאיה אדישכעה,

סטודנטית ופעילה פוליטית,

היא שפנתה לבג"ץ ומנעה

בינתיים את גירוש בעדה

פרשת אילון-מורה ופרשת בסאם אל-שכעה הן שני הצדדים של אותו המ-טי-בע. אילון-מורה הוקמה כדי "להוריד את הראש" לשכם, שהיא מרכז הלאומנות הפלסטינית בנגדה. אל-שכעה נאסר, ונ-ר-מד להיות מגורש, מפני שעמד בראש ההתנגדות להקמת אילון-מורה. בפרשת אילון-מורה נכנעה הממשלה השבע בבושת-השטחים, שמה ללעג את צו-בית-המישפט והשפילה את עצמה לרגלי גוש-אמונים (ראה עמודים 37-36). בפרשת אל-שכעה היא הוכיחה נוקשות, שלא נפלה מן הטיפשות שהולידה את העניין כולו (ראה הנדון).

ערב ההתפוצצות, כאשר יגיע ה-עניין להכרעת בית-המישפט העליון, ביום החמישי, תהיינה כל העיניים מופנות אל השופטים. לא רק אשתו ובני-מישפחתו של אל-שכעה מצפים לתוצאות, אלא כל ה-אוכלוסייה בגדה, הממתינה להכרעה לפני שתתחיל בתהליך, העשוי להביא להתלק-חות כללית של מדינת ישראל. מדווחת כתבת "העולם הזה", פסלה קורן: למ בסאם אל-שכעה ביקש את ההליכים המיטטיים. הוא אף לא העלה בדעתו ש-

איך מתעשרים

מתנחלי גיבעון

על חשבון

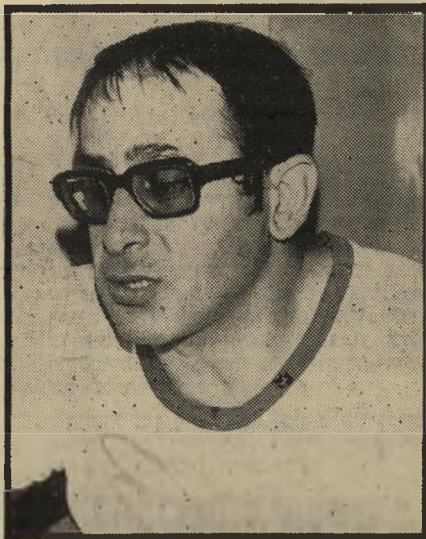
מדינת ישראל

עם שחר, מדי יום ביומו מתרחשת בהתנחלות גיבעון תופעה מוזרה. ה-מתנחלים עוזבים את המקום. במכוניות מפוארות, מרצדס, פדו, אופל ואחרות, וחוזרים אליו רק לעת ערב. במשך היום נשארת ההתנחלות, השוכנת על אם ה-רך המובילה צפונה, מיושלים לרמאללה, שוממה.

ההסבר לכך פשוט. מתנחלי גיבעון הם

מזכירה כולם חשמל, מים וביוב

מתנחל כוגו מרצדס, פדו ואופל

רובם ככולם תושבי ירושלים, הממשיכים להתפרנס במקומות-העבודה הקבועים שלהם, ולשם כך הם יוצאים מדי יום לירושלים.

ההתנחלות היא עבורם עסק משתלם ביותר. את דירותיהם בירושלים השכירו תמורת סכומים-ספ שמיים, ותחתיהן קיב-לו דירות בגיבעון תמורת שכר חודשי אפסי - 1000 לירות לדירה בת שלושה חדרים. ההתנחלות בשטחים מעניקה להם גם פטור ממס בגובה 7%. הם יכולים, אפוא, להרשות לעצמם לנסוע במכוניות מפוארות.

כדי להעניק למתנחלים את האפשרות להתעשר בקלות, השקיעה המדינה עשרות מיליוני לירות בפיתוח המקום. הוקמו רש-תות חשמל ומים, ובבונה ביוב. ראשוני המתנחלים, שהגיעו למקום בדצמבר 77, התיישבו תחילה בכמה מיבנים קיימים, ששרדו מהתקפה שבה שכן במקום מחנה צבאי ירדני, ושימשו אחרי הכיבוש את כוחות צה"ל. מאז הוקמו במקום עשרות

חנא ונידאל, המשיכה ללמוד. עד שבשנת 1964 שבה המישפחה לשכם. עינאיה הפסיקה את לימודיה, ילדה עוד שני ילדים והרגישה שאין זה הזמן המ-טי-אים להעדר מהבית. לשם קידום אישי, היא התייצבה לימין בעלה בבחירות המ-תישות לראשות העיר, לפני כארבע שנים, והמשיכה לתמוך בו בעצותיה הנבונות גם אחרי שניבחר. לפני שנה חזרה ללי-מודים והיום היא לומדת בשנה הרביעית בפקולטה לפסיכולוגיה של אוניברסיטת רבת-עמון. כמובן, היא אינה מופיעה בכל ההרצאות, אלא לומדת בבית. אחרי שה-ילדים הולכים לישון.

בימים אלה היא נעה ונדה בין שכם לירושלים, בין ביתה לבית-ההמשפט ה-עליון.

מקום ושמו הריכביר

האתר החדש שנבחר להתנחלות

אילון מורה, מבטיח צרות

לא פחות מקורמו

אם יסכימו מתנחלי אילון-מורה להתפ-נות מאדמות הכפר רוג'ייב, שעל פי הח-לטת בית-המישפט העליון נתפסו שלא כחוק, יוקם ישובם באתר חדש שנבחר לצורך זה על-ידי מומחי משרד-הביטחון. המקום המיועד ליישוב החדש הוא הר-כביר, כשישה קילומטר צפונית לגיבעה שעליה ממוקמים כיום הקראונים של אג-שי הגרעין.

הריכביר, או ג'בל כביר, כפי שהוא מכונה בפי הערבים, הוא ללא ספק אתר איסטרטגי מובהק יותר מאשר הגיבעה שמעל לכפר רוג'ייב. הוא שולט על ואדי פארה, המוביל מגשר דאמיה לשכם, שהיה ציר החדירה ההיסטורי העיקרי מעבר-היר-דן אל לב השומרון. הוא חולש גם על המבואות המיורחיים של שכם. אלא שהוא נבחר להתנחלות לא רק בשל חשיבותו האיסטרטגית. זהו האזור הגדול היחיד בשטח שהוא כולו "אדמות מדינה".

אלה שבחרו באתר לא שאלו את עצמם מדוע רכס כה חשוב אינו מיושב, ולא היה מיושב מעודו במהלך ההיסטוריה. אין זה מיקרה, יש לכך סיבה. סיבה זו עלולה להיות מיכשול להקמתה של התנחלות גוש-אמונים במקום.

מילכוד אדיר. ברכס הריכביר יש

שתי פסגות. האחת מתנשאת לגובה 767 מטר מעל פני הים והשנייה לגובה של 792 מטר. אולם הרכס כולו חשוף לאר-בע רוחות. זהו איזור שבו נושבות הרו-חות החזקות ביותר בארץ. בתקופת החור-ף כימעט אי אפשר לעמוד עליו. ספק אם ניתן להקים במקום מיבנים ארעיים. אולם בעיית הרוחות, ההופכת את הר-כביר לארץ גזירה שכימעט שלא ניתן לחיות בה, היא רק אחת הבעיות המאיי-מות על גילגולה החדש של אילון-מורה. דרך הגישה להר היא רץ מצד מערב. היא עוברת כולה בקרקעות פרטיים מעובדים. כדי לתפוס דרך ליישוב שיוקם על ההר, יש לדעת מומחים, להפקיע קרקעות מעיר בדות בשיעור הגדול פי חמישה מאדמות הכפר רוג'ייב שנתפסו. הסערה שתתעורר כתוצאה מכך לא תיפול מזו שקדמה לה. אולם גם אם תיפתר בעיית תפיסת ה-קרקעות לצורך סלילת הדרך, עדיין תי-וותר בעינה בעיית החיוך עם האוכלו-סייה המקומית. כל דרך שתיוסלל להר-כביר צריכה לעבור בתוככי שני מחנות פליטים גדולים, הנמצאים ממזרח לשכם. אחד מהם הוא מחנה בלטה, הידוע כמ-ר-כו לפעילות פידאנית. שכנות זו ודאי ש-אינה מבטיחה חיים קלים לאנשי אילון-מורה באתר החדש שהוקצע להם. מה שברור הוא, שגם אם יסכימו מתנחלי אי-לון-מורה להתפנות, לא יסתיים בכך סיפור התנחלותם. הריכביר הוא מילכוד אדיר.

הכנסת

כל מילה זהב

מדוע משגם מוסר

יהודי (אז אנה ל"י

עבור הרצאה אחת

של מנהיג ישראלי?

משה דיין זכה לא פעם בתואר אלוף-המצח-הגחוושה. השבוע זכה בתואר שוב, (המשד בעמוד 47)